

Geef inkeerder boete terug

Een bestraffing moet 'passend en geboden' zijn. Er dient een relatie te zijn tussen de boete en de gepleegde feiten. Ook moet rekening worden gehouden met de omstandigheden van het geval en de persoon van de dader. Op die manier kan een faire straf worden bereikt. Daarbij is willekeur vanzelfsprekend uit den boze, maar toch lijkt de staatssecretaris van Financiën zich daar wel eens aan te bezondigen. Een treffend voorbeeld is zijn besluit om het boetepercentage voor zwartsparenders die tussen 2 september 2013 en 1 juli 2014 'vrijwillig' inkeren, op nihil te stellen.

In de jaren 2010 tot en met 2013 hebben veel inkeerders een boete van uiteindelijk 30% gekregen. Deze mensen hebben dus eerder gevolg gegeven aan de indringende oproepen van de Belastingdienst om gebruik te maken van de inkeeregeling. Vanwege de verlengde navorderingstermijn van 12 jaar hebben velen van hen daardoor alsnog afgerekend over 'dure' belastingjaren waarin de Wet IB 1964 nog van toepassing was. En daar kwam dan ook nog die boete overheen. Door eerdergenoemd besluit van de staatssecretaris worden nu de zwartsparenders die langer zijn doorgestaan met het opzettelijk indienen van onjuiste aangiften, op twee manieren 'beloond' voor hun foute gedrag: alle jaren afrekenen tegen het veel gunstiger box 3-regime en helemaal geen boete.

Bestrafing is geen 'speeltje' voor de machthebber; de regelgeving daaromtrent dient telkens zorgvuldig tot stand te komen. Uiteraard werd deze tombola rond de boetepercentages bij inkeer toegelicht. Daarbij werd verwezen naar het wetsvoorstel Wet vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst, waarin de verlengde navorderingsperiode van toepassing wordt op alle situaties waarin de belastingplichtige te kwader trouw zijn aangiften heeft gedaan. De 'nationale' zwartspander wordt daardoor geconfronteerd met een beduidend langere navorderingsperiode: van 5 naar 12 jaar. Als overgangsmaatregel wordt daarom een laatste kans geboden om schoon schip te maken.

Deze toelichting is begrijpelijk voor de nationale zwartspander die na de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel met een langere navorderings- en beboetingsstermijn wordt geconfronteerd. Maar voor de belastingplichtige die allang onder de verlengde navorderingstermijn van 12 jaar viel, ontbeert deze toelichting iedere logica. En dat betreft het leeuwendeel van het cohort belastingplichtigen dat zich meldt voor de vrijwillige inkeer. Kort en goed komt het erop neer dat de belastingplichtige die eerder zijn fiscale zonde heeft opgebiecht, zwaarder wordt belast en bestraft dan de sluwere fiscale fraudeur die de kat uit de boom heeft gekoken, zonder dat voor dat verschil in behandeling een fatsoenlijke onderbouwing wordt gegeven.

Een faire oplossing zou zijn om de eerder van inkeerders geïnde boeten terug te betalen. De AWR biedt daarvoor een processuele opening. In art. 66 van die wet is bepaald dat van een bij beschikking opgelegde bestuurlijke boete door de minister gehele of gedeeltelijke kwijtschelding kan worden verleend. Nu de staatssecretaris al heeft besloten dat inkeerders tot 1 juli a.s. niet worden bestraft en er juist redenen zijn om de inkeerders in de periode 2010 tot en met september 2013 beter te behandelen dan deze latere lichter, kan ik weinig argumenten bedenken om een dergelijk verzoek af te wijzen. <<<

Prof. mr. dr. G.J.M.E. (Guido) de Bont

Hoogleraar formeel belastingrecht aan de Erasmus Universiteit, advocaat bij De Bont Advocaten en lid van de redactieraad

"Alle eerder verschenen exemplaren van Het Register vindt u op www.rb.nl

